

Osnovna ćelija svakog društva je porodica. Da bi se formirala porodica neophodan je brak. Društveno priznata veza žene i muškarca. Brak spada u instituciju (zbog društvenog priznavanja i zato jer je osnova porodica). Istorijski tipovi braka:

Grupni brak, grupa muškaraca stupa u polne odnose sa grupom žena, bez ograničenja. To je promiskuitet, neregulirani polni odnosi. U bračnoj vezi mogli su biti oni koji su u srodstvu – incest – rodoskrvnuće. Horda je najniži stumanj razvoja čovekovog društva (mala znanja).

Čoveku je trebalo dosta da shvati tu bolesnu vezu. I stvara se drugi tip braka, poligamija. Incest tabu – zabrana rodoskrvnuća, sa najužim članovima porodice. Poli – mnogo, damos – svadba. Poliandrija, brak žene sa više muškaraca. Poligamija, brak muškarca sa više žena. Krug srodnika mora i dalje da se ograničava, najniža granica je treće koleno.

Monogamija je brak između jednog muškarca i jedne žene. Srodstvo u monogamnom obliku se vodi po ocu – patrilinearno srodstvo, i od tada vlada porodicom on se uzima za glavu porodice – patrijarh. Matrilinearno, ona je prihvatila i neke obaveze muškaraca (dok je on bio na polju), ona je bila dominantna do 20. veka ali bila je samo mašina za radjanje dece. Žene su se izborile za prava kada su i same počele da rade, postavši ekonomski nezavisne.

Prema načinu sklapanja i regulisanja braka. Običajni – rodjaci ugovaraju brak tek rođene dece. Osnovni razlog za to je materijalni (takav odnos, odnos bez emocija reguliše se običajnim normama). Gradjanski – pravne norme. Crkveni – religijskim postupkom, ali se obavlja po veoma strogim pravilima. Faktički (konkubinat) vanbračna zajednica nema pravnog legaliteta.

U islamu čovek može da ima onoliko žena koliko može da izdržava.